

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructæ

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

667. An, & qualiter extinguatur pensio per anticipatam redemptionem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

scribit Card. de Luca. In contrarium sentire videtur Tond. *qq. benef. p. 1. c. 35.* in quantum *n. 1.* tradit, non valere inhibitionem de non extinguenda pensione instantibus creditoribus pensionarii: & *n. 5.* non valere mandatum irrevocabile factum à pensionario creditori suo ad exigendam pensionem ecclesiasticam, sicut non valet mandatum factum per possessorem beneficii de exigendo fructus sui beneficii, durante toto vitæ suæ tempore. Et *n. 6.* usum fructum quidem extinguere non posse in præjudicium creditoris juxta *l. 3. ff. de his, qui in fraudem creditor.* aliam tamen esse rationem in his pensionibus ecclesiasticis, quippe quæ non sint in commercio nostro, sicut est usus fructus; cum tantum quod ad factum, & fructuum perceptionem sint in commercio nostro, & non quod ad jus percipiendi. Ac tandem *n. 8.* non posse prætendi, quod extinctio pensionis fiat in fraudem, eod quod, qui jure suo utitur, nemini injuriam faciat, & ita decidisse Rotam *decis. 129. p. 1. recent.* non impediri extinctionem pensionis non obstante mandato irrevocabili per pensionarium factò. Eandem doctrinam tradit idem Tond. *tr. de pens. c. 2. n. 27.* item Ameyden *de stylo Datarie c. 27. n. 15.* dicens, hunc esse styllum Curie juxta citatam decisionem Rotæ apud Card. de Luc. *loc. cit. n. 10. juncto. n. 17.*

Quæstio 665. An perperam facta extinctio pensionis, v. g. non gratuito sine beneplacito apostolico præjudicet pensionario?

Respondeo affirmativè: Nam ex defectu istius beneplaciti per talem extinctionem non gratuitam incurritur simonia tam à pensionario, quam titulari (intellige, ubi is pecuniam, vel aliud quicquam obtulit pro extinctione) & consequenter incurritur pena simoniacæ statuta, inter quas est illa amissio, seu extinctio pensionis à majoritate rationis, ob quam exinde vacant beneficia, absurdumque foret dicere, quod actus virtutis, qualis est gratuita extinctio pensionis, præjudicare debeat facienti illum, & non actus vitiosus continens delictum, ex quo etiam de jure resultat privatio & amissio illius, quod remissum est. Card. de Luc. *de pens. d. 5. n. 9.* Nec obstat, quod resignatio beneficii nulla non abdicet jus à resignante; nam etiam nullitas illa, ubi culpa est ex parte resignantis, jus ab eo abdicat, ne crimen profit criminoso. Card. de Luc. *loc. cit.*

Quæstio 666. An, & qualiter pensio præsumatur extincta ob diuturnam ejus non exactionem?

Respondeo: Tunc ex diuturno silentio, seu ex non exacta pensione præsumitur ejus extinctio, dum quæstio est inter pensionarium superviventem bene informatum de facto proprio, & titulari successorem non informatum. Secus verò est, dum pensio translata v. g. in aliquem constitutum in pupillari aetate, & è contra semper idem fuerit titularis, à quo solutio fieri debuisset, adeoque de hoc docere possit. Card. de Luc. *de pens. d. 67. n. 5. juncto n. 9.* Sic cum hac limitatione procedere dicens generalem aliàs doctrinam Gomezi, & Cavalieri, quod stante diuturno silentio præsumatur extinctio pensionis. Subjungit etiam Card. de Luc. *n. 8.* præsumptionem factæ solutionis nunquam intrare in favorem illius, qui pulsatus negavit debitum, allegando se non esse debitorem.

De cetero tale silentium non generare prescriptionem extinctivam pensionis, ait idem Cardin. *loc. cit. n. 6.* eod quod agatur de annuo debito conditionali, in quo receptum sit, etiam tricennale prescriptionem non sufficere, nisi pro annualitatibus decursis. pro quo citat Gig. *de pens. q. 83. à n. 9. & Rotam decis. 373 p. 9. recent.*

Quæstio 667. An, & qualiter extinguatur pensio per anticipatam redemptionem?

Respondeo primò: Pensio, quæ datur laico tanquam merces laboris, ministerii & operæ stipendium redimi potest pecuniâ, absque Papæ consensu. Azor. *p. 2. l. 8. c. 10. q. 10.* ex Soto *de just. l. 9. q. 7. a. 2.* Garc. *p. 1. c. 5. n. 25.* Caltr. *tr. 17. d. 3. de simon. p. 13. n. 7.* ubi expressè: alia est pensio, quæ datur laicis ob officium temporale, v. g. ad pulsandas campanas, canendum figuratè in choro; & de hac certum est, non esse simoniam, neque juris divini, neque humani, si vendatur vel redimatur, nam quod illa portio extracta sit ex aliquo titulo spirituali, scilicet ex beneficio, in causa non est, quò minus temporalis sit, & vendibilis &c. Citat pro hoc Less. *l. 2. c. 35. n. 122.* Suar. *de Simon. l. 4. c. 26 & c. 11. n. 19. & 20.* ubi ait: pensio temporalis, etiam non sit materia simoniæ, quia est res temporalis pretio estimabilis, & quamvis sit portio fructuum beneficii, est tamen separata à titulo spirituali de stylo tamen Curie, qui facit legè, non potest hujusmodi pensio vendi aut redimi, qui quidem stylos induci potuit, ut sic omnis simoniæ suspicio evitaretur, unde vendentem aut redimentem hujusmodi pensionem privatâ auctoritate reum videri simoniæ contra jus humanum, tenent Azor. *p. 2. l. 5. c. 10. q. 10.* Reginal. *in pr. fori panit. l. 23. n. 276.* Suar. *de relig. t. 1. l. 4. de simon. c. 26. n. 16.* Filiuc. *p. 3. tr. 45. & q. 7. n. 3.* Verum tamen si Barbof. per pensionem temporalem intelligit laicalem illam, omnino fallitur, neque Azor. de hoc *l. c.* verbulum, sed loquitur de pensione Clericali.

2. Respondeo secundò: Pensionarius citra Papæ, aut alterius Superioris auctoritatem sine labe simoniæ vendere potest fructus pensionis suæ, etiam ad totam vitam suam, Barb. *juris Eccl. l. 3. c. 11. n. 25.* ex Bonacini. *de Simon. q. 4. §. 13. n. 13.* juxta paulò post dicenda ex Cajetano, & Azor.

3. Respondeo tertio: Pensio ecclesiastica, seu quæ datur loco beneficii, si ve ea constituitur causâ resignationis beneficii, aut quia quis cedit lit: si ve independenter à causâ resignationis, & cessio constituitur Clerico, ut habeat, unde commodius sustentetur, redimi nequit anticipatis solutionibus sine auctoritate Papæ. Paris. *l. 6. q. 2. n. 124. & 128.* citans Nav. *conf. 52. de prob. Azor. loc. cit. q. 11. Lott. l. 3. q. 29. n. 93. juncto n. 96.* Garc. *loc. cit. n. 20.* Barb. *juris Eccl. l. 3. c. 11. n. 24.* ex Bonacini. *de Simon. q. 4. §. 13. n. 7.* & alii passim cum Gig. *de pens. q. 87. n. 5.* contra Tolet. *in sum. c. 92. n. 82.* Valent. *to. 3. d. 6. q. 16. p. 3.* apud Garc. *loc. cit. n. 26.* docentes, hujusmodi pensiones, quæ dantur loco beneficii, posse redimi sine auctoritate Papæ, non tamen transferri aut vendi; in quo eos inconsequentia arguit Garcias. Item contra Cajetan. *to. 1. opuscul. tr. 31. in respons. 10.* apud Paris. & Azor. *ll. cit.* ubi tamen, ut refert Azor, solùm ait, redimi posse pensionem pecuniâ sine ulla labe simoniæ, quia pensio est quid temporale profanum, nempe fructus, qui quotannis ex beneficio debentur, & solvantur. Item quia fas est futuros beneficii fructus ad certum tempus locare, & ven-

dere,

dere, nisi lex scripta prohibeat, ergo futuras pensiones licet vendere, & emere, cum id nullâ lege scriptâ sit vetitum. His accedit, quod pensio conceditur tanquam alimentum in subsidium vitæ; sed is, cui annua debentur alimenta, potest anticipatis solutionibus ea vendere, & is quæ ea debet, potest illa redimere &c. Quam sententiam etiam sibi non placere dicit Azor; eò quod pensio non sint fructus, sed jus exigendi fructus ex beneficio alterius, illudque sit jus quoddam spirituali annexum, & licet dictos fructus pensionis futuros ad tempus, vel etiam ad totum vitæ suæ tempus locare, vel vendere anticipatis solutionibus in foro conscientia juxta jus commune pensionarius possit, sine ulla Superioris auctoritate, ut ipsemet Azor tradit *loc. cit. q. 11. sub hac limitatione*; nisi usus Curia Romanæ, vel iudicium forense obtineat; uti idem absolute tenet ex Bonacina, Barbof. supra ¶ non secus ac usus uctuarius retento ipso jure usus fructus locare, & vendere potest alteri fructus, ita ut penes unum sit jus pensionis, vel usus fructus, & penes alteram emolumentum & commodum, ut dictum alibi; jus tamen ipsum pensionis pensionarius vendere, nec illud beneficiarius anticipatis solutionibus redimere possit sine Papæ auctoritate; quia id verus usus Curia Romanæ. Addit tamen etiam Azor, *cit. n. 11. in fine*, locationem quoque talem, & venditionem fructuum in iudicio habendam suspectam (intellige, ac si jus ipsum distraheretur) præsertim si ista locatio fieret in perpetuum, seu ad vitam pensionarii. De cetero rationem pensionis præter usum illum Curia hæc dat Lotterius *loc. cit. n. 9. 4.* Quod ista extinctio per viam illam redemptionis sit contra mentem Papæ, utpote qui voluit pensionem deservire pro alimento pensionarii exemplo militaris stipendii, quod utcumque remissibile sit, vel gratuito cessibile, non possit tamen pactione aliquâ obligari, juxta *l. 4. c. de exeq. re judic.* Eandem rationem, nimirum, quod pensio cedat in causam alimentorum, & super alimentis futuris non possit transigi sine auctoritate Superioris, datur Gigas, & Duaren. apud Garc. *loc. cit. n. 30.* cui ea displicet, eò quod non omnis pensio cedat in causam alimentorum, sed illa tantum, quæ dicitur sine causa, quæ datur Clerico cum clausula, ut *commodius sustentetur.* Quæ clausula operetur, ut pensio alimentorum causa videatur assignata, & tamen secundum stylum in redemptione pensionis conjusibet, etiam quæ assignatur ex causa resignationis sive cessionis, ne ex ea nimium detrimentum patiat, requiritur auctoritas Superioris. Quin &, si ex dicta causa adhibenda auctoritas Papæ in redemptione pensionis, sufficeret quoque, ut ait Garc. *n. 34.* auctoritas Ordinarii, utpote quæ sufficit in redemptione alimentorum, juxta *l. cum hi. de transact.* Item possit illa auctoritas suppleri juramento, quod ipsum admitti à Gigante, ait Garc.

4. Respondeo quartò: Possè dictam redemptionem pensionis quò ad jus ipsum illius penitus extinguendum fieri anticipatis solutionibus, interveniente auctoritate Papæ citra omnem simoniæ labem aut suspicionem, extra dubium est. Azor. *loc. cit. q. 9.* citans Gig. *de pens. q. 87.* Gamb. *de off. leg. l. 6. n. 123.* cum commun. pro quo ut bene inquit Azor, unus sufficiat pensionum sic redemendarum usus. Nequaquam tamen fieri posse redemptionem pensionis auctoritate Nuncii Apostolici, signanter asserit Garc. *loc. cit. n. 35.* nisi ad hoc habeat specialem facultatem, quam credit illum non habere.

5. Respondeo quintò: Quod ad praxin & modum hujus redemptionis spectat, non solet Papa dimittentibus beneficia pensiones reservare, & hæc simul facultatem concedere, ut ipsis ex toto pensiones solvantur anticipatis solutionibus; sed reservat simpliciter pensionem, & postea seorsim ac divisim facit liberam potestatem, & optionem, ut, qui annuam pensionem solvendam habet, redimere eam possit anticipatis solutionibus. Azor. *cit. q. 10.* qui etiam ait, teste Gigante, solere pensionem redimi anticipatis, vel 6. vel 7. ad summum solutionibus anticipatis, consideratâ pensionarii ætate, quemadmodum sic redimi solent alimenta à debente illa.

Questio 668. An dicta redemptio pensionis, seu extinctio illius quò ad ipsum jus anticipatis solutionibus citra auctoritatem Papæ facta, sit simoniaca?

1. Respondeo: In hoc proflus non convenire RAA. nam primò tradit Azor. *loc. cit. q. 11.* talem redemptionem habere speciem simoniæ. Item *q. 10. in fine* ait, usum Curia Romanæ, ut non nisi Romani Pontificis assensu redimatur, meritò introductum ad omnem simoniæ speciem evitandam, & ne alioqui ipsa beneficia venalia reddantur: & hinc fieri, ut, qui privato jure & auctoritate pensionem redimit, peccet quidem, & meritò puniri possit, non tamen incurrat simoniæ pœnas, in quas incidunt, qui beneficium pecuniâ permurant.

2. Secundò talem redemptionem, vel translationem absolute simoniacam, & invalidam pronunciant Card. de Luc. *de pens. d. 5. n. 3.* pro quo citat Toud. *tr. de pens. c. 57. n. 1.* Garc. *p. 1. c. 5. n. 20.* citans pro hoc quamplures, & signanter *n. 23.* Henric. *in sum. l. 13. c. 13. §. 2.* qui dicit, post Constitutionem Pii V. imponentis pensionario recitationem officii B. Virginis, pensionem redimere sine licentia Papæ esse simoniacum, & fieri nulliter, etsi propterea non incurratur excommunicatio. Ante Pium V. tamen pensionem reputatam redimibilem, in quo postremo, dicit Garc. eum falli. Item esse dictam redemptionem absolute simoniacam, tenere videtur citato Laym. *Th. mor. l. 4. tr. 10. c. ult. §. 5. n. 48.* Barbof. *juris Eccles. l. 3. c. 11. n. 20. & 21.* ubi, postquam dixisset, vendentem, aut redimentem privatâ auctoritate pensionem temporalem, videri reuiri simoniæ contra jus humanum, addit: at pensio Clericalis est materia simoniæ non solum contra jus humanum, sed etiam Divinum, ubi recepta illa Constituit. Pii V.

3. Tertiò, distinguit Lott. & primò quidem pensionem, dum reservata ex causa cessionis, vel resignationis beneficii, redimere, seu extinguere anticipatâ aliquot annatarum solutione, esse simoniacum, indeque aperiiri viam venditioni beneficiorum, neminem non videre, asserit *l. 3. q. 29. n. 93.* diceus, id ipsum notari quoque à Gigante *de pens. q. 87. sub n. 7.* negat tamen Lott. *ibid.* hinc sequi talem pensionem non esse quid merè temporale; cum, cur non possit talis pensio redemptione extingui, alia evidentior & firmitior sit ratio, nempe quòd per talem redemptionem aperiatur via nundinationi beneficiorum. Uti eandem rationem indicat Azor. *loc. cit. q. 9.* sic enim posset quis resignare beneficium ea lege, ut reservetur sibi certa pensio, & insuper ut ea pensio pretio anticipato solvatur, seu redimatur, quæ qui faceret, beneficium ipsum